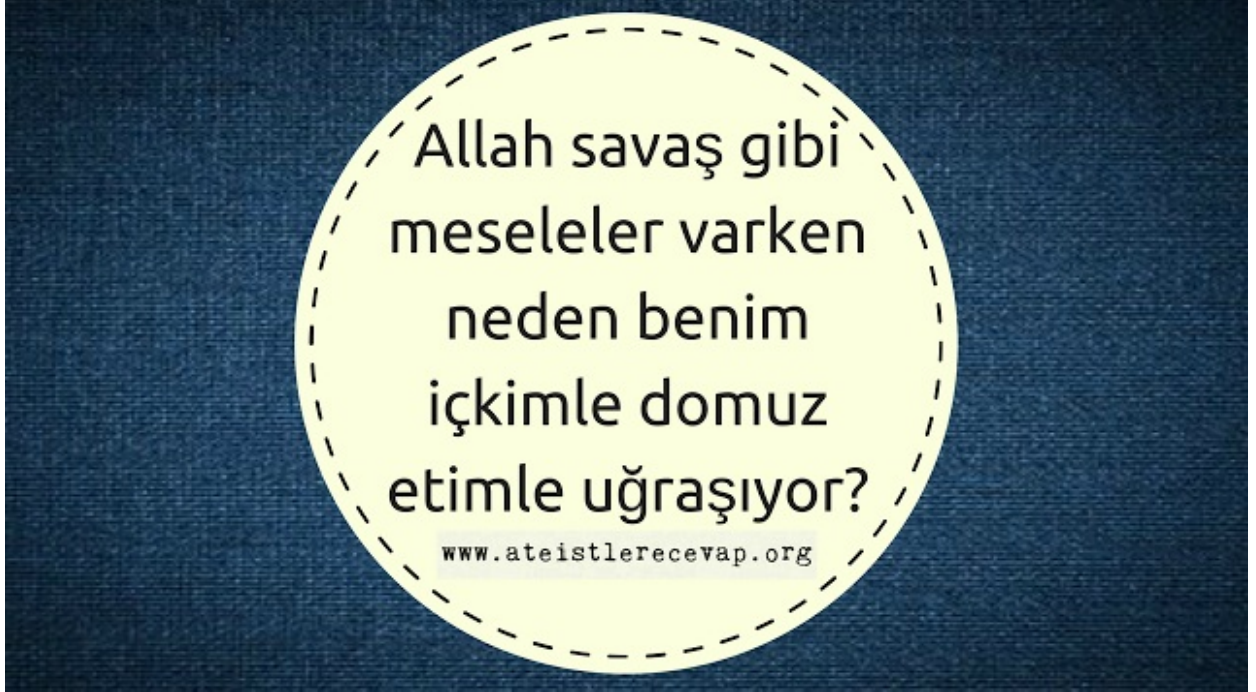

Allah, savaş gibi daha önemli olaylar varken benim içkimle, domuz etimle neden uğraşır?

www.ateistlerecevap.org/2017/08/allah-savas-gibi-daha-onemli-olaylar.html

ateistlerecevap

Ağustos 4, 2017

Değerli kardeşimiz,

İtiraz şeklinde soru soranlara olmasa da, bu soruları bize ulaştıran kardeşlerimize şunu söyleyebiliriz ki: Allah'ın koyduğu hükümler, onun sonsuz ilim ve hikmetinin birer yansımasıdır. Prensip olarak her hükmün kendi çapında bir katma değeri vardır. Zaruret olmadan hiç bir ilahî hüküm başka bir hükme feda edilmez.

Örneğin, savaşın varlığı, içkiyi ve domuz etini helal kılmaz. Çünkü bu itirazı yapan kişi şunu bilmelidir ki, onun evinde içki içmesi savaşın bitmesine yardımcı olmaz, barışı getirmez. Eğer çok insancıl düşünüyorsa, başkaları bu savaşlarda ölümlerinde kendisinin içki sofralarında keyfine bakması insanlık dışıdır, hiçbir akla ve vicdana sığmaz.

Keza insanlar savaşta kırılırken birilerinin domuz eti yemesi barışa bir katkı sunuyor mu?

Kaldı ki Allah savaşlarla da ilgilenmiştir ve ilgileniyor. Evet, Allah Kur'an-ı kerim ve elçisi Hz. Muhammed vasıtasıyla bize savaşmamayı ve barışa girmemizi emrediyor:

İşte ilgili ayetlerden bir kaçı:

“Ey iman edenler! Hepiniz toptan barış ve selamete girin de şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, sizin aranızı açan belli bir düşmandır.” (Bakara, 2/208)

“Şayet onlar (düşmanlarınız olan kâfirler) sizden uzak durur, sizinle savaşmazlar ve size barış teklif ederlerse, o takdirde Allah onlara saldırmak için size yol vermez/izin vermez.” (Nisa, 4/90)

“İşte bundan dolayı İsrailoğullarına kitapta şunu bildirdik: Kim katil olmayan ve yeryüzünde fesat çıkarmayan bir kişiyi öldürürse sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir adamın hayatını kurtarırsa sanki bütün insanların hayatını kurtarmış olur. Resullerimiz onlara açık ayetler ve deliller getirmişlerdi. Ne var ki onların çoğu bütün bunlardan sonra, hâla yeryüzünde fesat ve cinayette aşırı gitmektedirler.” (Maide, 5/32)

Kur'an'da, ilk vahyin gelişinden yaklaşık 15 yıl sonra ilk defa Müslümanlara savaş izni veren şu ayettir: "Kendilerine savaş açılan müminlere, savaşmaları için izin verildi. Çünkü onlar zulme mâruz kaldılar. Allah onlara zafer vermeye elbette kadirdir" (Hac, 22/39) Müminler, on üç yıllık Mekke ve iki yıllık Medine dönemi olmak üzere, toplam on beş yıl boyunca kâfirlerden çekmedikleri cefa, görmedikleri eza kalmamıştı. Ama yine de onlara savaş izni verilmemişti. Çünkü İslam dini, barış dini idi. İslam bizzat "silm" kökünden geldiği için barış anlamındadır. Onun için ilk defa savaşa izin verirken de Allah, şiddetli değil, çok hafif sözcükler kullanmıştır. Örneğin:

- a. Ayetin başında "Derhal savaşın!" gibi şiddetli bir ifade yerine "İzin verildi" sözcüğü kullanılmıştır. Burada "*savaşa emir verildi*" yerine "*savaşa izin verildi*" ifadesi gerçekten şefkat dolu, çok hafif bir ifadedir.
- b. Keza, "Savaşa izin verdim." şeklindeki etkin bir ifade yerine "Savaşa izin verildi." şeklindeki edilgen ve meçhul bir fiil kipinin kullanılması, -mecbur kalınmadığı sürece- savaşın İslam'da ne kadar arzu edilmeyen bir şey olduğuna işaret etmeye yöneliktir.
- c. Müslümanların savaşmalarına verilen iznin istedikleri zaman değil, karşı tarafın kendilerine savaş açtıktan sonrası ile kayıtlanması, İslamda savaşın gerçekten asıl maksat olmadığına açık delildir. İlgili ayetin "Kendilerine savaş açılan müminlere, savaşmaları için izin verildi." mealindeki ifadesi bunun göstergesidir.
- d. Ayette ayrıca, savaşa verilen iznin gerekçesi olarak "Çünkü onlar zulme mâruz kaldılar" şeklinde ifade edilmiş olması, durup dururken -emperyalist düşüncelerle- müslümanların düşmanlarına savaşı başlatmalarının söz konusu olmadığına, olmaması gerektiğine işaret eder.

Bu izinden sonra ilk yapılan savaş Bedir savaşıdır. Müşrikler ta Mekke'den kalkıp Medine yakınlarındaki Bedir mevkesine kadar gelmişler ve yukarıdaki ayetin son cümlesinde açıkça ifade edilen ve bu açıdan gaybi bir haber olarak bir mucize parıltısı olan "Allah onlara zafer vermeye elbette kadirdir" mealindeki ifadesi tahakkuk etmiş ve kâfirler de bozguna uğramışlardır.

Eğer soruda yer alan "Allah niye savaşla ilgilenmiyor" sorusundan maksat, "Allah neden savaşları durdurmuyor?" ise, bunun cevabı çok açıktır:

Allah bu dünyayı bir imtihan meydanı olarak yaratmış, insanları da bu salonda imtihan ediyor. Âdil bir imtihanın gerçekleşmesi için de insanlara -istedikleri şekilde kullanabilecekleri- özgür bir irade ve serbestçe kullanacakları bir güç-kuvvet vermiştir. Bu imtihanı kaybedenlerle kazananların olması için her iki taraf da eşit bir şekilde imtihana tabi tutulmuşlardır.

Bu sebeple, Allah iyilik yapanların elini bağlamadığı gibi, kötülük yapanların da elini-kolunu bağlamıyor. Aksi takdirde Allah içki içenlerin akıllarını başlarından alıp bir daha geri vermemek suretiyle onları hayvan derekesine düşürebildiği gibi, domuz etini yiyenleri de domuzla çevirebilirdi. Allah'a karşı isyan bayrağını açan zalim katillerin belini kırardı, o hezeyancı dillerini koparırdı.

Demek ki, zalimlere karışmaması imtihanın sağlığı açısından zorunlu olduğu içindir.

Evet;

Cennet adam istediği gibi cehennem de adam ister.

Cennet ucuz olmadığı gibi, cehennem de lüzumsuz değildir.

Gerçek insanlık vicdanı: Mazlumlar için "*Yaşasın cennet!*" dediği gibi, zalimler için de "*Yaşasın cehennem.*" demektedir.

Zaten bu dünya imtihan meydanında zalimler ile mazlumların bulunması, zalimlerin izzet içinde, mazlumların ise zillet içinde ölüp gitmesi, mahşerde Allah'ın sonsuz adaletini gösterecek bir mahkeme-i kübranın varlığının açık bir delilidir.